

(Прес за РС, 9.8.2011)

“Гдје настаје проблем? У, по нашем мишљењу, опасној тези која се, како вријеме пролази, све више развија, да су Бошњаци једини народ на Балкану који нема своје националне државе и да је након геноцида живот са другим заједницама немогућ. Овакве тезе се аплаузом дочекују у националистичким круговима код Хрвата и Срба у БиХ, јер сви они вјерују да је једино рјешење у заокруживању једне, друге и треће нације ‘како би се добро сусједски односи могли остварити’. Проблем је што и једна и друга (и трећа) желе исте територије. Од Санџака, преко Херцеговине и Крајине до средње Босне. А то је пут у рат и пакао.” Овај фрагмент из [колумне Фарука Борића](#), ономад објављене у сарајевском политичком недјељнику

Дани

, нагони читаоца да се упита шта је, заправо, писац хтио да каже?

Фарук најприје упозорава да је у Бошњака све присутније мишљење да су једини народ без државе на Балкану и да је то једна опасна теза. Ради се, међутим, само о евидентној чињеници на коју сам и сâм, додуше не у балканском него југославенском контексту, у више текстова указивао још прије рата. Писао сам, рецимо, о системској аномалији да Муслимани, иако послје Срба и Хрвата трећи народ по бројности, годинама нису имали представника у Предсједништву СФРЈ, а Албанци, иако мањина, јесу. Затим, да су малобројнији Словенци, Црногорци и Македонци имали своје националне републике, док су Муслимани у БиХ, у којој се све дијелило 1/3, имали само идеалну трећину територије, а реално, тј. 1/1 - ниједног метра квадратног. А послје рата и о томе како је природна тежња муслиманског покрета да територијално дефинише свој национални статус, а стари Изетбеговић је то простије формулисао: “Муслимански народ ће узети онолико Босне колико може просперитетно контролисати”. Ништа у томе није било “опасно”, али је постало такво оног момента када је водећа муслиманска национално-вјерска партија СДА, позивајући се на грађанизам и мултикултурализам, исказала намјеру да умјесто трећине узме цјелину и њоме политички доминира као релативна већина. А у томе су јој се здушно придружиле и све остале бошњачке партије.

Фарукове (хипо)тезе

Пише: Ненад Кеџмановић
уторак, 09 август 2011 12:26

~~Ненад Кеџмановић је аутор овог текста. Сви подаци су изворни и не смеју бити коришћени без његовог сагласног одобрења. Свако неправо коришћење овог текста је забрањено. Свако неправо коришћење овог текста је забрањено.~~